

ክታቦ መለከት

መለከት ተፈጥረው ሥፍራ ሥፍራቸውን ከያዙ በኋላ፤ እጅግ አስደናቂ ሰልፍ በመለከት ከተማ ነበር። ለቀመለከት ትዱስ ሚካኤልና ትዱስ ገብርኤል ከሳጥናኤል ጋር ይዋጉ ጀመር። ዲያብሎስም ትዱስን መለከትን ለሁለት ጊዜያት ድል አስኪደርጋቸው ድረስ ተዋጋቸዋል።

በሰዚህም ዲያብሎስ "እኔ ረግሮ ነኝ፤ ከእግራ በታች ወድቃችሁ ስገዳልኝ" በማለት ይርከር ጀመር ታማኝቱ የእግዚአብሔር መለከትም ረግሮቻቸው ልዑል እግዚአብሔርን ይለግጡት ጀመር። "ምነው ረታኛቸን ድል የደርገን ዘንድ ረታኛህ ነው?" ይሉት ነበር። ቸር እምላክም እንዲህ አላቸው "ረታኛችሁን ድል የምታደርጉበትን ምልክት ኃይል እንድትውቁ፤ ድል ታደርጉትም ዘንድ ፍፁም ረታዬ ነው። ነገር ግን ዲያብሎስም የሚሸነፈው በትዱስ መስቀል ነው" የሚል ትምህርትን አስጠናቸው። በክንፎቻቸው ላይ የብርሃን መስቀልን ሠራላቸው፤ ዲያብሎስና መለከትም ለሦስተኛ ጊዜ ተዋጉ፤ ረታኛም ተዋረደ፤ ተከታዮቹም የአየርና የባሕር የሲዳ የምድር አጋንንት በመሆን ከመለከት ከተማ አስኪባረርና መቀጫቸው በእስት ስልክሆን ድረስ ተፈረደባቸው። (ትርጓሜ ራዕይ 18፡1-12)

የመስቀልን ክብር ለመግለጥ ስለወደዱን ነው እጅግ ረጅም ጊዜ ዓመት ወደ ኋላ በእግረ ሕሊና የወሰድናችሁ። በብሉይ ኪዳን መስቀል የወንጀለኛች መቅጫ፣ የእርግጥን ምልክት ሆኖ ይወሰድ ነበር። የመስቀል መድኃኒትነት፣ ክብሩ የተገለጠው በሐዲስ ኪዳን ነው። መድኃኒዓለም ክርስቶስ በዕለተ ዓርብ በቀራኒያ ኮረብታ ተሰትሎ ሥጋውን ቆርሶ ደሙን ስለረሰበበት መስቀል ልዑል እግዚአብሔር ኃይሉን የገለጠበት የክብር ዙፋን ለመሆን ትሏል። ዘወትር ወደ መስቀሉ ስያይ የዕለተ ዓርብ የድኅነት ሥራ ትዝ ይለናል። እንደወንጀለኛ ተቆጥሮ ወንጀለኛች ሆነን ለፈረድብን ይዘን የነበረው እኛን፤ በክብር ደሙ ረሳሽን፤ ከሲዳ አስር ቤት፣ ከዲያብሎስ ግዛት ረግሮቻችን ነጻ አወጣን።

በዘመን ሐዲስ ደንገንታችን የተፈጸመው በመስቀል ላይ በመሆኑ፤ መስቀል የክብር፣ የሰልፍ፣ የድል አድራጊነት ሳርግቱን ነው። ስለዚህ መስቀልን እናከብራለን፣ ለመስቀል እንስገዳለን። በተዋሕዶ ቤተክርስቲያን ለመስቀል የሚሰጠው ክብር ኃላቅ ነው። ምዕመናን መስቀልን በአንገታቸው ያስሩታል፣ በቤታቸው ያኖሩታል፣ እንዳንዳች በግንባርና በእጅግቸው ላይ ይታቀሱታል፣ በልብሰቻቸውም ላይ ምልክቱ በግልፅ ይታያል። ትርጓሜው ግልፅ ነው፤ የዳነው በመስቀል ምልክት ነው፤ አዳኛችን ክርስቶስ አየሱስ ነው ለማለት ነው።

ክህናት ይህን ዓርማ ይሸከማሉ። ምዕመናንን በመስቀል ይባርካሉ። በትዱስ ጊዜ በመስቀል አራቱን ማዕዘናት ይባርካሉ፣ ርኩሳን አጋንንትን ሰይጣንን ያርቃሉ፣ ያባርራሉ። በቀና ሃይማኖት መስቀሉን የያዙ ወገኖች ከጠላት ዲያብሎስ ፈተና ያመልጣሉ፣ ረታኛም ከእግራቸው በታች በመስቀል ይቀጠቀጣል፣ ይወድቃል። (መዝ. 118(ጳ)-፩)

በመስቀል ፍትወታት፣ እኩያት፣ ኃጥአው ርኩሳን አጋንንት፣ እንደጠሰ በነው፣ እንደትቢያ ተነው ይጠፋሉ። መርዘ፣ መተቱ፣ እስግቱና ደቄው ሁሉ ይርቃል። በፍርሃት፣ በሕመም አስጨናቂ ሁኔታዎች ሲከሰቱ ማግተብ ይገባል። ደጋግመው ሲያማትቡ የሚከተሉ ነገሮች፤ ሰላም፣ ዕረፍትና ደስታ ናቸው። ሁሉም ሰው ይህንን ሊያጠጥመው ሊጠቀምበት ይችላል።

በዲያብሎስ ፈተና የታለሉ ሰዎች ግን፤ ስለክብር መስቀል ኃይል ባለመረዳት መስቀልን ይቃወማሉ። የመስቀሉን ምልክት ለማጥፋት በጽሑፍና በቃላት ለሰላም ታወራረ፤ ይህም የግብር አባቶቻቸው የሰህተት ጎዳና ነው። ጌታችን በዕለተ ዓርብ ድኅነት ፈጽሞበት የነበረውን መስቀል፤ አይሁድ ተብረው ለውረወት ነበር። ምክንያቱም መስቀሉ ማት ያስነሳ፣ ድውድ ይፈወስ ነበርና።

ረግሮቻችን የምትወደው ንግሥት እኔኔ መስቀሉን ከተቀበረበት ሥፍራ በሱባዔና በጸሎት ለማውጣት ትላለች። ዛሬም የድኅነቱን ምልክት ለማጥፋት ዲያብሎስ በሰው ልቡና አድር ይታገላል። የመስቀሉን ምልክት ግን ማጥፋት አይቻልም።

በጳጳ ቆሮ 8፡12 ላይ "የመስቀሉ ቃል ለሚጠፋት ሞትን ለእኛ ለምንድን ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው" ሐዋርያው በመስቀል ላይ በተሰቀለው አምላክ በማመናችን፣ በደመ ክርስቶስ የከበረውንም መስቀል የድኅነታችን ምልክት በመሆኑ፣ እክብረን መያዛችን ለማያምኑ ሰዎች ሞትን መስሎ ቢቆጠርም፤ በመስቀል ግን እናፍርም ልናፍር እይገባም በማለት ነው የሚመክረን።

በሥጋዊ ጥበብ ክርስትናን ለመመርመር በሚጥኩ ሰዎች ዘንድ፤ ምእመናን ለክብር መስቀሉ የሚሰጡት ክብር አለቁቱንና ድንቅርና ሆኖ ይቆጠራል። ይህ ግን ስህተት ነው፣ አለማስተዋል ነው። እንኳን ጌታችን የተሰቀለበት መስቀል፤ የሙሴ በትሮ እጅግ ብዙ ተአምራት አሳይታለች። የሙሴ በትሮ ውጋውን ወደ ደም ለውጣለች። "እግዚአብሔር እንዲህ ይላል የወንዙን ውኃ በእጄ ባለቸው በትሮ እመታለሁ፣ ውጋውም ተለውጦ ደም ይሆናል" (ዘፀ. 17፡1-12)

ስለምን እግዚአብሔር ለሙሴ በትሮ ሰጠው? የሙሴ በትሮ ምሳሌ መድኃኒዓለም ክርስቶስ በመስቀል ተሰትሎ ዓለምን ለማዳን የሚገነዘቡን መስመር ያመለከት ነበር። እንግዲህ ከሙሴ በትሮና ከመስቀሉ የቱ ይከብራል? ለማመን ለሚፈልግ የመስቀሉ አዳኝነት እንቆልሻ ሊሆን አይገባም። የአምላክን ሥራ እንደወደድክ ይሁን ብሎ እምና መቀበል እንጂ መስቀሉ አይጠቅምም ማለት በመስቀል ላይ ለቤዛዓለም የተገለጠው መድኃኒዓለም ክርስቶስም አያስፈልግም ሥራውም ትክክል አይደለም ብሎ መናገር መሆኑን ማስተዋል ይገባል። የላብ ጥንካሬና ጥርጥር ለፈርግም አልበጀው። ከትዕቢትና ከድፍራቱ የተነሳ ካሰለፈው ሠራዊት ጋር በኤርትራ ባሕር ሰጥሞ እንዲቆር ያደረገቸው፤ በሙሴ እጅ ተይዞ የነበረችው የእግዚአብሔር በትሮ ናት።...በፊቴ ለመዋረድ እስከመቼ እንቡ ትላለህ" (ዘፀ. 17፡10-12)

መድኃኒዓለም የተሰቀለበት መስቀል ዛሬም ያንበረክካል፣ ያሸንፋል፤ የድኅነት አርማ ነውና። የመስቀሉን ምልክት ያጠፋ ግን ተወቅሰዋል። የመስቀሉን ምልክት ያጠፋ አዚም የያዛቸው ጠላት የሸፈናቸው መሆናቸው ታውቋል። "የማታስተውሉ የገላጊያ ሰዎች በዓይኖችሁ ሬት አየሱስ ክርስቶስ እንደተሰቀለ ሆኖ ተሰሎ ነበር፤ ለእውነት እንዳትታዘዙ አዚም ያደረገባችሁ ማን ነው? ይህን ብቻ ከእናንተ እንድማር እወዳለሁ።" (ገላ. 1፡፩ - 8)

ትዱስት ቤተክርስቲያናችን እንዲህ ታምናለች፣ በዚህም ቃል ትዘምራለች "ለመስቀል ንግድ እ ለጎን ወበትንግሌክ ነአምን ኩልን" ለመስቀል እንስገዳለን በትንግሌክም እናምናለን። ከውዳሴ ግርግም ጋር በሚገኘው የዘወትር ጸሎታችንም "በጌታዬ በሉሊሱ ክርስቶስ መስቀል ፊትንና መለ ሰውነቱን ሦስት ጊዜ አማትባለሁ፤ መስቀል ኃይላችን ነው፣ ኃይላችን መስቀል ነው፣ የሚያጸናን መስቀል ነው፣ መስቀል ቢዛችን ነው፣ መስቀል የነፍሳችን መጻፍ ነው። አይሁድ ይከዳታል፤ እኛ ግን እናምናለን። የመነውም እኛም በመስቀሉ እንድናለን፣ ድኅነትም ስማለት እንጸልፋለን። ልዑል እግዚአብሔር የፈቀደልንም ግማዶ መስቀሉ ወዳረረበትም ወደገሸን ግርግም በመሄድ ለሥፍራው ከተሰጠው ቃል ኪዳን ተላታታዎች እንሆናለን። እነዚህን ወደ መሳሰሉ ትዱሳን መካኛት ስንሄድ ግን፤ የተና ሃይማኖትን ከባን ሥነምግባር ጋር አጣምረው እንጸልያዙ ሰዎች፤ በጎደመክናና በታዎች በመቁጠር የሥፍራውን ክብር የሚያገድቱ ነገሮችን በመያዝና በአካባቢው ተገቢ ያልሆኑ ነገሮችን በማከናወን ወይም በሙረጃም ሊሆን አይገባም። በቀና ሃይማኖትንና በባን ሥነምግባር በሚያጸና፣ ኃይላችን፣ ቢዛችን፣ የነፍሳችን መጻፍ በሆነ በክብር መስቀሉ አጥርነት ተጠብቀን፤ ረግሮቻችን የሚወደውን፣ የሚፈትደውን ፈጽመን የመንግስቱ ወራሾች ለመሆን ያበቃን። አሜን።